

علائم سجاوندی به زبان ساده

نقطه (.)

در پایان همه جمله ها به جز پرسشی و عاطفی باید نقطه بگذاریم.

نمونه : مدرسه ها شروع به کار کردند .

ویرگول (،)

یا جمله های غیر مستقل که در مجموع جمله ای کامل را می سازند ، گذاشته می شود . هم چنین ، بین دو کلمه که ممکن است خواننده ها آن را با کسره ی اضافه بخوانند ، قرار می گیرد . گاهی نیز جای آن پس از مناداست .

نمونه ها :

ایرانیان با کوشش هنری خود ، آثار معروفی آفریده اند.

اگر اندیشه ات بارور شود ، خلاق خواهی شد .

پروردگارا ، ما را هدایت کن .

دو نقطه (:)

۱. قبل از نقل قول ؛ دانش آموزان می گویند : « از برنامه راضی هستیم . »

۲. مقابل کلماتی که می خواهیم آن ها را معرفی کنیم ؛ مینا : آبگینه ، شیشه .

۳. هنگام برشمردن اجزای یک چیز ؛ پایه های موفقیت عبارتند از : « سخت کوشی ، برنامه داشتن ، اعتماد به نفس و ... »

گیومه (« »)

۱. سخنی که به طور مستقیم از جایی یا کسی نقل می شود ، داخل گیومه قرار می گیرد.
به قول سعدی « هر که دست از جان بشوید ، هر چه در دل دارد بگوید .»
۲. اسامی ، عنوان ها و اصلاحات علمی یا فنی (فقط بار اول) را که می خواهیم ممتازتر نشان بدهیم ، در گیومه می گذاریم : «تکواژ» کوچکترین جزء معنی دار زبان است .

علامت پرسشی (?)

- الف : در آخر جمله های پرسشی از این علامت (?) استفاده می کنیم .
- نمونه : چه برنامه ای برای آینده ات داری ؟
- ب : برای نشان دادن تردید و ابهام ، علامت پرسش آن را درون پرانتز یا کمانک می آورند:
- نمونه : برخی وفات سنایی را ۵۲۵ (?) نوشته اند.

علامت تعجب یا توجه (!)

- این علامت در پایان جمله های عاطفی به کار می رود.
- چه هوای خوبی ! عجب منظره قشنگی !
- افسوس ! دریغا !

نقطه ویرگول (;)

- برای جدا کردن جمله هایی که از نظر ساختمان و مفهوم مستقل به نظر می رسند اما در یک عبارت طولانی با یکدیگر ارتباط معنایی دارند ، به کار می رود .
- نمونه : برای اجرای این طرح باید برنامه داشت ؛ سرمایه گذاری کرد ، مشاور متخصص داشت و

...

احمق را ستایش خوش آید؛ چون لاشه که در کعبش دمی فربه نماید.

خط فاصله (-)

۱. جمله های توضیحی یا بدل و ... بین دو خط فاصله قرار می گیرند.
حافظ شیرازی - لسان الغیب - قرآن را با ۱۴ روایت در حفظ داشت .
۲. هرگاه کلمه ای در آخر سطر نگنجد ، با قرار دادن یک خط فاصله بقیه آنها را در سطر بعدی می نویسیم.
۳. به معنی (تا) و (به) برای بیان فواصل زمانی و مکانی :
فاصله تهران - مشهد ۹۰۰ کیلومتر است.
قطار تهران - مشهد وارد ایستگاه شد .
۴. هنگامی که دو کلمه روی هم دو جنبه ی گوناگون از یک منظور را نشان دهند.
مباحث هنری - ادبی نزدیکی خاصی با هم دارند .
۵. در ابتدای جمله های مکالمه ای یا نمایش نامه به کار می روند:

- الو

-بفرمایید.

- سلام!

قلاب [ ]

۱. مطالبی را که جزء اصل کلام نباشد ، داخل قلاب می آوریم.
کمال الملک وارد تالار شد [ادای احترام] و در گوشه ای ایستاد .
۲. دستورهای اجرایی در نمایش نامه ها :

کمال الملک [با لحن قاطع] : «هرگز تسلیم نمی شوم»

۳. در تصحیح متون قدیم ، کلمات توضیحی یا الحاقی در قلاب گذاشته می شود :

گفت : «او را دست ، افگار [زخمی] شد.»

ستاره (*)

۱. برای توضیح یک کلمه در پاورقی یا زیر نویس ؛

۲. در آغاز سطر به نشانه ی شروع مطلب جدید و جلب توجه خواننده.

پیکان یا جهت نما (←)

۱. برای نشان دادن نتیجه ؛ از سروا کردن چند جزء دارد ← حرف اضافه + سر

(اسم)+وا(پیشوند)+کردن (مصدر)

۲. به جای عبارت «نگاه کنید» یا «رجوع کنید به»؛ ابن سینا ← حجه الحق

ایضا (")

علامت جمله ها و کلمه های مشابه است و برای جلوگیری از تکرار به کار می رود .

مثال :

• ساده نویسی یعنی خوداری از کاربرد کلمات پیچیده؛

• " " " " " " " " مفاهیم بیگانه .